

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) G. Stratulat
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru

ÎN C H E I E R E

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervine accesoriu Asociația Obștească „Liga Veteranilor de Război din Afganistan” cu privire la contestarea actului administrativ și declararea nulității contractului de locațiune,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și Asociația Obștească „Liga Veteranilor de Război din Afganistan”, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 martie 2017 și pronunțată o hotărâre nouă de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 11 februarie 2015, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău solicitând anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.9/40 din 20 noiembrie 2014 cu privire la prelungirea relațiilor contractuale de locațiune a unor încăperi din str. Trandafirilor, 13/3 lit. A (demisol) Asociației Obștești „Liga Veteranilor de Război din Afganistan”.

În motivarea pretențiilor formulate, a indicat că Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a efectuat controlul deciziei sub aspectul legal al dispoziției emise potrivit prevederilor art.64 din Legea nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și a constatat că decizia Consiliului municipal Chișinău nr.9/40 din 20 noiembrie 2014 cu privire la prelungirea relațiilor contractuale de locațiune a unor încăperi din str. Trandafirilor, 13/3 lit. A (demisol) Asociației Obștești „Liga Veteranilor de Război din Afganistan”, contravine prevederilor Legii nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrarea publică locală.

Menționează că prețul contractelor de locațiune se stabilește de către părți și nu poate fi mai mic de quantumul minim al chiriei stabilit în legea anuală a bugetului de

stat.

Potrivit art.12 alin.1) din Legea bugetului de stat pe anul 2014, determinarea cuantumului minim al chiriei anuale pentru folosirea încăperilor a fost stabilit coeficientul de piață K_4 .

Însă, Consiliul mun. Chișinău pentru genul de activitate desfășurat în încăperile închiriate de către Asociația Obștească „Liga Veteranilor de Război din Afganistan” a stabilit coeficientul de ramură K_3 -0,1.

Reclamantul afirmă că Consiliul mun. Chișinău la calcularea plății pentru chiria anuală urma să aplice coeficientul de piață K_4 nu mai mic de 0,5.

Conform deciziei Consiliului mun. Chișinău nr.9/40 din 20 noiembrie 2013, cuantumului chiriei anuale calculate cu aplicarea coeficientului de piață K_4 - 0,05 constituie suma de 5166,79 lei, iar în cazul aplicării coeficientului de piață K_4 -0,5 prevăzut de legea bugetului de stat pe anul 2014, suma chiriei anuale constituie suma de 51 667, 97 lei și astfel suma chiriei anuale a fost diminuată cu 46 401, 18 lei.

Reclamantul relevă că Consiliul mun. Chișinău la adoptarea actului administrativ contestat a ignorat prevederile art.9 alin.2) din Legea nr.317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stipulează că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale și legilor.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din 13 mai 2015, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat declararea nulității contractului de locațiune încheiat între Consiliul mun. Chișinău și Asociația Obștească „Liga Veteranilor de Război din Afganistan” ce are ca obiect darea în locațiune a încăperilor cu suprafața de 222,4 m² din str. Trandafirilor 13 bl.3 lit. A, mun. Chișinău.

În final, reclamantul a solicitat anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.9/40 din 20 noiembrie 2014 cu privire la prelungirea relațiilor contractuale de locațiune a unor încăperi din str. Trandafirilor, 13/3 lit. A (demisol) Asociației Obștești „Liga Veteranilor de Război din Afganistan” și declararea nulității contractului de locațiune încheiat între Consiliul mun. Chișinău și Asociația Obștească „Liga Veteranilor de Război din Afganistan”.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 martie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a fost admisă.

S-a anulat decizia Consiliului municipal Chișinău nr.9/40 din 20 noiembrie 2014 cu privire la prelungirea relațiilor contractuale de locațiune a unor încăperi din str. Trandafirilor, 13/3 lit. A (demisol) Asociației Obștești „Liga Veteranilor de Război din Afganistan”.

S-a anulat contractul de locațiune nr.1/14/044 din 27 ianuarie 2015 încheiat între Consiliul mun. Chișinău și Asociația Obștească „Liga Veteranilor de Război din Afganistan”.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 06 aprilie 2017, Asociația Obștească „Liga Veteranilor de Război din Afganistan” a declarat apel solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 martie 2017 și emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată înaintată de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

La fel și Consiliul mun. Chișinău, invocând ilegalitatea hotărârii, la 06 iunie 2017 a declarat apel solicitând, repunerea în termen, admiterea apelului, casarea hotărârii

Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 10 martie 2017 și emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată înaintată de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017, a fost admisă cererea Consiliului mun. Chișinău cu privire la repunerea în termen.

S-a repus apelantul Consiliul mun. Chișinău în termenul de atac asupra hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 10 martie 2017.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, s-a admis apelul declarat de către Consiliul municipal Chișinău și Asociația Obștească „Liga Veteranilor de Război din Afganistan”, s-a casat hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 10 martie 2017 și s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care:

Cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul Teritorial al Cancelariei de Stat a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat nu este de acord cu actele administrative emise de către Consiliul mun. Chișinău.

La caz a fost aplicată legea corespunzătoare, iar Consiliul mun. Chișinău corect a stabilit coeficientul de piață K_4 - 0,05 în sumă de 5166,79 lei.

Potrivit anexei nr.2 la decizia Consiliul mun. Chișinău nr. 11/55 din 23 decembrie 2014 a fost stabilită că pentru spațiile închiriate de către organizațiile participanților la acțiunile militare din Transnistria și Afganistan și la lichidarea consecințelor avariei de la Cernobîl mărimea coeficientului de piață este de 0,05.

La fel, cu referire la pretenția privind anularea contractului de locațiune încheiat între Consiliul mun. Chișinău și Asociația Obștească „Liga Veteranilor de Război din Afganistan” instanța nu a stabilit careva probe care ar confirma faptul că contractul este lovit de nulitate relativă sau absolută. Totodată, reclamantul nu este parte a contractului, ce i-au oferit dreptul de a înainta o astfel de cerință.

La 25 ianuarie 2018, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 10 martie 2017.

Recursul a fost depus în temeiul art. 432, alin. (2), lit. c) din Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivarea recursului recurentul a indicat că decizia instanței de apel a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept material.

Instanța de apel eronat a concluzionat aplicarea prevederilor art.8 alin.2) al Legii nr.837 din 17 mai 1996 cu privire la asociațiile obștești la speța în cauză.

Asociația Obștească „Liga Veteranilor de Război din Afganistan” nu deține certificatul de utilitate publică prevăzut de art. 32² din Legea nr.837 din 17 mai 1996 cu privire la asociațiile obștești, care ar dovedi caracterul beneficiilor publice prestate și astfel, este lipsită de careva condiții preferențiale la locațiunea încăperilor.

În opinia recurentului actul administrativ emis de Consiliul municipal Chișinău este ilegal și contravine legislației și astfel soluția instanței de apel este neîntemeiată.

Prin referința depusă la 13 martie 2018, Asociația Obștească „Liga Veteranilor de Război din Afganistan” a menționat că recursul depus de Oficiul Teritorial Chișinău al

Cancelariei de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 14 noiembrie 2017.

Potrivit scrisorii de comunicare, instanța de apel a expediat copia deciziei părților la 09 ianuarie 2018, iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți (f.d.190).

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 25 ianuarie 2018, respectiv recursul se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Luiza Gafton

Dumitru Mardari

